

there whereas in the Tuffeau itself they have disappeared. The occurrence of *Globorotalia pseudomenardii* in typical form, together with *Boldia* and *Thalmanita* leave no doubt about the age of these layers in which *Crania brattenburgica geulhemensis* Krutzler and Meyer was found: it is the base of the Montian and therefore Paleocene. This statement is confirmed not only by the analysis of the contents of the Poudingue de la Malogne in the Mons Basin, but also in drill-holes and mine-shafts in the vicinity of Geleen in the Northern part of South Limburg, where in the lowest part of typical Tuffeau de Cibly the same fauna is found, now covered by Tuffeau de Cibly and by Calcaire de Mons in the normal sequence. (Hofker, Rev. Micropal. 4, No. 1, 1961, pp. 53-57, fig. 2). Doubtless Loeblich and Tappan had this lowest fauna at hand when they concluded to a Danian age for the Montian (Journ. Pal., 31, 1957, p. 1119-1120); but the author (l.c., 1961, p. 57) concluded from the Foraminifera, that the Montian already is higher lower Paleocene to middle Paleocene; Brotzen, who found this Montian fauna in Poland, also concluded to a middle Paleocene age (this will be published by Brotzen in the Rev. Micropal.).

Since there is no indication of a larger gap of sedimentation between the "Post-Maestrichtian" above the Md and the coarse-grained sediments at the top without glauconite (typical Tuffeau de Cibly always is coarse grained without any trace of glauconite), there is no possibility to suppose that the age of the lower "Post-Maestrichtian" should be Danian; the foraminiferal contents of this glauconitic "Post-Maestrichtian" strongly point to a Lower Paleocene age (Sealandium of Brotzen, 1948) as the author proved already on many occasions (Hofker, Natuurhist. Maandblad, 45, 1956, pp. 51-57; 45, pp. 75-78; 45, 1956, pp. 99-110; 46, 1957, pp. 98-100; 48, 1959, pp. 18-30; 48, 1959, pp. 80-83; 49, 1960, pp. 34-41; 50, 1961, pp. 63-67; 50, 1961, pp. 85-87). The sediments above, with *Crania brattenburgica geulhemensis* are yet younger and thus bear the fauna of the basal Tuffeau de Cibly, Montian, and this subspecies, when it is the only form found, is not contemporaneous with the typical one, but a later form.

The author has already given more detailed descriptions and figures of several of the species mentioned in the short list here:

- Rotalia trochidiformis* Lamarck (84 Congr. Soc. Sav., Dijon, 1959, pp. 287-289, fig. 85-94; Natuurhist. Maandblad, 44, 1955, pp. 119-121).
- Rotalia saxorum* d'Orbigny (84 Congr. Soc. Sav., Dijon, 1959, pp. 286-287, fig. 97-84).
- Gavelinella danica* (Brotzen) (Natuurhistorisch Maandblad, 44, 1955, pp. 49-52, fig. 1-3).
- Boldia magrugaenesis* Cushman and Bermudez (Contr. Cushman Found., 11, 1960, pp. 47-49).
- Pulsiphonina prima* (Plummer) (Natuurhistor. Maandblad, 47, 1958, pp. 82-83, fig. 3,4; Ibid., 50, 1961, p. 67, fig. 11).
- Globigerina daubjergensis*, *Catapsydrax* stage, Brönnimann (Natuurhist. Maandblad, 49, 1960, p. 40, fig. 3; Contr. Cushman Found., 11, 1960, pp. 73-86, fig. 34, tabl. 4); Rev. Micropal., 3, No. 2, 1960, pp. 119-130, pl. 1).
- Globigerina pseudobulloides* Plummer (Natuurhist. Maandblad, 48, 1959, pp. 80-83, fig. 1-5; Rev. Micropal., 3, No. 2, pp. 120-121, pl. 2).
- Globorotalia pseudomenardii* Bolli (Natuurhist. Maandblad, 48, 1959, p. 20, fig. 3).

Some of the species found in these upper sediments of the "Post-Maestrichtian" are figured here, all deriving from Canal Albert, most Northern section near Vroenhoven.

DE GESCHIEDENIS VAN EEN RINGBLADIGE WILG, *SALIX BABYLONICA* var. *ANNULARIS* FORB.

door E. M. KRUYTZER

In februari van dit jaar werd in de museum-tuin geplant een jong boompje van de Ringbladige wilg, *Salix babylonica* var. *annularis* Forb. (= var. *crispa* Loud.). Door bemiddeling van Dr. J. W. A. van de Graaff hadden wij dat boompje gekregen van de heer J. H. A. N. S. S. uit Geval (B.), die het zelf kwam brengen. De levensgeschiedenis van deze wilg is wel zo ingewikkeld en tragisch, dat het de moeite waard is ze hier te vertellen, vooral ook omdat wijlen Dr. A. de Wever een rol gespeeld heeft in deze geschiedenis. Het eigenlijke verhaal heb ik ontleend aan het artikel van Dr. Van de Graaff, „Enige zeer bijzondere wilgen”, verschenen in *Floralia Huis en Hof*,

Salix babylonica annularis
Fotoarchief De Wever.

Jrg. 81 no. 5 (8 maart 1961), en hieraan toegevoegd enige gegevens, die ik gevonden heb in het archief De Wever. De heren Hanssens en Veendorp waren bovendien zo vriendelijk, mij nog enige inlichtingen te verstrekken.

De treurwilg, *Salix babylonica* L. is afkomstig uit China en Japan. De variëteit *annularis* is volgens Loudon als mutatie ontstaan in een kwekerij in Europa, maar Loudon kon niet achterhalen waar. Deze variëteit is gekenmerkt door haar omgekrulde ringvormige bladeren.

De geschiedenis van ons boompje begint in Metz, waar de bekende kweker Simon Louis in 1914 een vrij grote kultuur had van *S. b. annularis*. In de eerste wereldoorlog is de gehele kwekerij verwoest en Louis zelf is gesneuveld. Gelukkig was nog een boompje of stek terecht gekomen in Kew Gardens. In maart 1938 ontving de heer H. Veendorp, hortulanus

van de Leidse Hortus Botanicus, een paar takjes van die wilg uit Kew Gardens, welke hij doorzond aan de heer Hanssens, die toen ter tijd te Ukkel (B.) woonde. De heer Hanssens heeft ze dadelijk gestekt in grote potten. Nadat de takjes ingeworteld waren, werden de potten met de jonge plantjes door de heer J. F. Meens uit Spaubeek van Ukkel overgebracht naar Dr. De Wever, voor wie ze eigenlijk bestemd waren. Te Nuth groeiden de plantjes uit tot behoorlijke bomen. Na de tweede wereldoorlog zond Dr. De Wever een paar stekken aan de heer Hanssens, die intussen naar Genval verhuisd was. De heer Hanssens heeft thans een mooie kweek van boompjes te Genval. Van daaruit zijn reeds verschillende exemplaren gezonden naar kwekerijen in Duitsland, Frankrijk en België. Het boompje in onze tuin zal een blijvende herinnering zijn aan de eminente Limburgse botanicus Dr. De Wever.

In Nuth zijn thans geen ringbladige wilgen meer, daar het stuk tuin, waarin zij stonden, aan de wegverbreding is opgeofferd. In Kew Gardens zijn ze ook verdwenen. Gelukkig is onze wilg nu in veilige haven.

De ringbladige wilg kan een hoogte van 3 tot 4 meter bereiken, zo wordt gewoonlijk opgegeven, doch volgens Dr. De Wever kwamen er in Engeland en Zuid-Europa bomen voor, die even hoog werden als de typische *babylonica*. In een oude catalogus van de bomen van het park te Aalbeek (Hulsberg) staat een boom vermeld, die in 1826 12 m hoog was en vóór 1800 geplant was. In de beschrijving van het park te Aalbeek door Dr. De Wever (Natuurhist. Maandblad 1913 no 1, pag. 2) vinden wij deze boom niet meer. In het jaarboek 1927 van de Nederlandsche Dendrologische Vereeniging schrijft S. G. A. Doorenbos (pag. 110), dat zich in de Rotterdamsche Diergaarde een buitengewoon oude boom bevindt met een stamdoorsnede van 40 cm, maar de hoogte wordt niet vermeld. Deze boom was toen reeds stervende.

BOEKBESPREKING

Handbuch für Sternfreunde, door G. D. Roth en 9 medewerkers. 360 blz. 112 afb., aanhangsel met 29 tabellen. Prijs in linnen band DM 48.—. Springer-verlag. Berlin-Göttingen-Heidelberg 1960.
"Wegweiser für die Praktische Astronomische Arbeit" luidt de ondertitel van het boek. Als wegwijzer opent